

ringsevirkosmhed. Baade af Hensyn til de enkelte og af Hensyn til Samfundet som Helhed er man derfor interesseret i, at denne Bevægelse fremdeles udvikles, og det vil et Tilsyn og visse mere faste Regler for, hvorledes Forsikringsvirksomheden kan udøves, efter min Opfattelse bidrage til. At man har haft Forsikringsvirksomhed her til Lands, som har været drevet under saadanne Former, at der gennem den er bortødslet betydelige Kapitaler, har været et samfundsøkonomisk Tab, men den største Skade, der er sket ved Forsikringsvirksomhed af den Art, jeg her hentyder til, er efter min Opfattelse den, at den har virket hemmende for fortsat Udvikling af Forsikringsvirksomheden ved at skabe Mistillid til Forsikringen. Derfor vil en Lov, som sætter Regler — jeg maa tilstaa ret vidt spændende Regler — for, hvorledes Forsikringsvirksomhed bør udøves, virke fremmende paa Forsikringsvirksomheden ved at genskabe og forøge Tilliden til denne. Selv om disse Regler er af en saa omfattende Art, og selv om de vil virke endnu mere begrænsende, end de gør efter det foreliggende Forslag, tror jeg under ingen Omstændigheder, der er Fare for, hvad der fandt Udtryk hos den ærede sidste Taler, at et Tilsyn skal virke hemmende paa gode Forsikringsvirkosmheder. Det, der hemmer de gode Forsikringsvirkosmheder og hindrer dem i at florere, er ikke et offentligt Tilsyn, det er de daarlige Forsikringsvirkosmheder, det er det, at de daarlige Forsikringsvirkosmheder gennem Konkurrencen i nogen Grad tvinger de gode Forsikringsvirkosmheder til at indlade sig paa Forsikringsformer, som de under andre Omstændigheder ikke vilde indlade sig paa. De daarlige Forsikringsvirkosmheder er ikke alene skadelige paa denne Maade, men de er ogsaa skadelige ved, at de i Virkeligheden under alle Forhold er de dyreste. De er daarlige, fordi de skilter med at kunne yde dem, der lader sig forsikre, en vis Sikkerhed billigere end et godt Selskab, men det billige er paa Forsikringsvæsenets som paa mange andre Omraader det dyreste. Hvis der derfor kan lægges Hindringer i Vejen for daarlige Forsikringsvirkosmheder, daarlige ikke blot i den Forstand, at de ikke byder tilstrækkelig Sikkerhed, da de paa Grund af deres Billighed ikke er i Stand til at yde de forsikrede det, de mener at have Krav paa og i Virkeligheden har Krav paa, er det til Støtte for de gode Selskaber og derved til Støtte for Forsikringstanken som Helhed.

I denne Henseende vil jeg tillade mig

at henvise til, hvad der fra Statens Side for over 30 Aar siden er gjort paa et ganske bestemt Omraade, nemlig Sygeforsikringsomraadet. Den offentlige — og private, kan jeg godt tilføje — Sygeforsikring har jo i dette Land en Udbredelse, som man ikke har noget tilsvarende til andetsteds, og det er i Kraft af den Tillid, den nyder, at den har faaet saa stor en Udbredelse. Men denne Udbredelse og denne grundfæstede Tillid til Sygeforsikringen — i første Linie den offentlige, men ogsaa i al Almindelighed, kun med visse Undtagelser, den private Sygeforsikring — er kun skabt gennem det offentlige Tilsyn med Forsikringen. Maaske vil man sige: Ja, men det er det offentliges betydelige Tilskud til Sygeforsikringen, som har skabt Udbredelsen, og selvfølgelig har den Omstændighed været medvirkende dertil; men jeg tør paastaa, at det i lige saa høj Grad er Statens Tilsyn, Statens Indgreb, Statens Vejledning og Statens Fastsættelse af, indenfor hvilke Rammer denne Sygeforsikring skal ligge, der har grundlagt den Tillid, som Sygeforsikringen nyder her i Landet, og det har været Betingelsen for den Udbredelse, den har faaet. Det er derfor intet Under, at man paa forskellige andre Forsikringsomraader er gaaet frem paa den tilsvarende Maade. Jeg kan henvise til de sociale Forsikringer som Arbejdsløshedsforsikringen, og jeg kan ogsaa henvise til private Forsikringer som Livsforsikringen, der netop ogsaa har faaet sin Styrke, efterhaanden som den gennem det offentlige Tilsyn med Virksomheden er blevet lagt ind i faste og sikre Former. Ud fra den Erfaring, man har høstet paa disse Omraader, tror jeg derfor at turde paastaa, at det offentlige Tilsyn med og det offentliges Fastsættelse af visse Regler for Forsikringsvirksomhed under ingen Omstændigheder vil virke hemmende for gode Selskaber, kun fjerne de mindre gode og derfor være fremmende for de gode og sunde Forsikringsvirkosmheder i vort Samfund.

Det foreliggende Forslag er jo ikke særlig vidtgaende. De Omraader, som drages ind under Tilsynet, er ikke det inderste i Forsikringsvirkosmheden. Der stilles visse Krav til dem, der opretter Forsikringsvirkosmheder, man forlanger af dem, der vil drive Forsikringsvirkosmheder, eller af de Foreninger, som bygger paa Forsikring, at de opfylder visse Betingelser med Hensyn til, dels hvorledes Foreningen eller Selskabet ledes, dels hvorledes Sikkerhedsstillelse for, at Selskabet kan opfylde sine Forpligtelser, tilvejebringes. Det er